

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 10 lit. c) i lit. d) ppkt (i), (ii) i (v) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE⁽¹⁾ z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylającej dyrektywę 2004/18/WE jest zgodny z zasadą równego traktowania, ewentualnie w związku z zasadą pomocniczości oraz art. 49 i 56 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, jako że wymienione w tym przepisie usługi zostały wyłączone z zakresu zastosowania zasad udzielania zamówień publicznych określonych w tej dyrektywie, które gwarantują jednak pełną konkurencyjność i swobodny przepływ przy udzielaniu zamówień publicznych na usługi?

⁽¹⁾ Dz.U. 2014, L 94, s. 65.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litwa) w dniu 17 kwietnia 2018 r. – Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos / Akvilė Jarmušienė

(Sprawa C-265/18)

(2018/C 276/23)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Druga strona postępowania: Akvilė Jarmušienė

Zainteresowana strona trzecia: Vilniaus apskrities valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Pytania prejudycjalne

Czy art. 282–292 dyrektywy 2006/112/WE Rady⁽¹⁾ z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że w okolicznościach takich jak zaistniałe w rozpatrywanej sprawie, gdy dwa towary zostają dostarczone w drodze tej samej transakcji, ale limit rocznego obrotu (rozmiaru działalności) określony w art. 287 dyrektywy 2006/112/WE (i w stosownych przepisach prawa krajowego) zostaje przekroczony jedynie w odniesieniu do dostawy jednego z tych towarów, to podatnik (dostawca) jest obowiązany w szczególności do naliczenia i zapłaty podatku od wartości dodanej (1) od całkowitej wartości tej transakcji (wartości dostawy obydwu towarów), czy też (2) jedynie od części transakcji, w stosunku do której wspomniany limit (rozmiar działalności) jest przekroczony (od wartości dostawy jednego z tych towarów)?

⁽¹⁾ Dz.U. 2006 L 347, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 19 kwietnia 2018 r. – Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, J, S / C, Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Sprawa C-269/18)

(2018/C 276/24)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, J, S

Strona przeciwna: C, Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w sytuacji, gdy organ rozstrzygający oddali wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej jako oczywiście bezzasadny w rozumieniu art. 46 ust. 6 lit. a) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej (wersja przekształcona)⁽¹⁾, a [wniesiony do sądu] środek odwoławczy od tego rozstrzygnięcia nie ma zgodnie z prawem krajowym skutku automatycznie zawieszającego, art. 46 ust. 8 tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że już samo złożenie wniosku o zastosowanie środka tymczasowego ma ten skutek, że pobyt wnioskodawcy na terytorium państwa członkowskiego nie może być już uznawany za nielegalny w rozumieniu art. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich⁽²⁾ i dlatego ma wobec niego zastosowanie dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/33/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia norm dotyczących przyjmowania wnioskodawców ubiegających się o ochronę międzynarodową (wersja przekształcona)⁽³⁾?
- 2) Czy dla odpowiedzi na pytanie pierwsze znaczenie ma fakt, że prawo krajowe – z uwagi na zasadę non-refoulement – przewiduje, iż wnioskodawca nie zostanie wydany, zanim właściwy sąd nie wyda decyzji w przedmiocie wniosku o umożliwienie wnioskodawcy pozostania na terytorium krajowym w oczekiwaniu na rozstrzygnięcie mające zapaść w przedmiocie środka odwoławczego od decyzji odmawiającej przyznania mu ochrony międzynarodowej?

⁽¹⁾ Dz. U. 2013, L 180, s. 60.

⁽²⁾ Dz. U. 2008, L 348, s. 98.

⁽³⁾ Dz. U. 2013, L 180, s. 96.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litwa) w dniu 25 kwietnia 2018 r. – Kauno miesto savivaldybė i Kauno miesto savivaldybės administracija

(Sprawa C-285/18)

(2018/C 276/25)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: Kauno miesto savivaldybė, Kauno miesto savivaldybės administracija

Druga strona postępowania: UAB „Irgita”, UAB „Kauno švara”

Pytania prejudycjalne

- 1) Przy uwzględnieniu okoliczności rozpatrywanej sprawy, czy zamówienie typu in-house jest objęte zakresem stosowania dyrektywy 2004/18⁽¹⁾, czy dyrektywy 2014/24⁽²⁾, w sytuacji, w której postępowania dotyczące udzielenia spornego zamówienia in-house, w tym między innymi postępowanie administracyjne, zostały wszczęte, gdy dyrektywa 2004/18 wciąż obowiązywała, lecz sama umowa została zawarta w dniu 19 maja 2016 r., gdy dyrektywa 2004/18 nie miała już mocy obowiązującej?